

Байка предковічна

Олена Пчілка

Ох, давня ти, байко!
Хіба що незнайко,
Простак-невіглас
Не чув тебе зроду!
Дійшла ж ти до нас
Від давнього вельми народу!

Ті греки змисленні
Казки незчисленні
Із музами* вкупі творили —
Розкішні, чудові,
Богам до любові,
Та й цюю навіки потомні зложили,
Мистецького хисту додавши,
Величнії краски узявши:
Вложилась таємная річ, не проста,
Істоті таємній в уста.

Отож була Сфінксова мова:
— Чужий чуженине, вгадай мого слова!
Хто вранці ногами іде чотирма,
У південь ступає двома,
Як сонце ж надвечір згасає —
На трьох шкандибає?

І загадку тую вгадав чоловік!
Вгадав... Та й по цей день її не минає
Ніхто із людей, хоть і ревне шукає
Від долі незмінної лік...

Малим немовлятком до звіра подобний
Бува чоловік неспособний:
Плазує, навколо рятунку блага...
Аж осьде вона надбіга —
Пора молодая, жадана,
І дужа, і міцна, кохана!
Тепер чоловік порятунку не просить,

Він гордо та пишно головоньку носить!
Він цар тепер світа свого!
От справжня доля його!
Чи так же?.. Мине панування те миле —
Он хирная старість іде!..
І владар помалу з кієчком бреде,
Себе підпирає, як древо похиле!
Дожив чоловік... І ослаб, і осліп...
Так це він — коханої життя вінець?..
Чи кращий початок життя, чи кінець —
Нехай угадає новітній Едіп**!..

---

* Музи — у грецькій міфології богині — покровительки поезії, мистецтва, науки.

** Едіп — персонаж грецького міфа.